

In the previous דף we told a story about a deer that had been trapped by יום טוב on the first day יום טוב and was shechted on the second day.

רב נחמן and רב חסדא ate from the deer, because they understood רבי יוסי as holding that

שני ימים טובים של גליות are considered שני ימים טובים.

רב ששת would not eat from a deer, because he understood רבי word not eat from a deer, because he understood יוסי

שני ימים טובים של גליות are considered שני ימים טובים.



2 אמר רב אשי לדידי אמר לי אמימר -Rav Ashi heard from אמימר a different version of the story. The deer was not captured but אחוץ לתחום אתא -

It was brought by גוים from outside the תחום.

The Halachah is:

- הבא בשביל ישראל זה מותר לישראל אחר

That which is brought מחוץ לתחום is אסור for whom it was brought, and מותר for others.

Their disagreement was, whether something brought for the רבנן is assumed to be brought for all the אסור who normally eat at the ריש גלותא, and would therefore be אסור for all of them, or it's only meant for the ריש גלותא, and would be מותר for others.

Similarly, רבא originally permitted buying turnips that were withered, and brought by non-Jews on חוץ לתחום from הוץ לתחום. He said; there is no issue of a non-Jew doing a מלאכה for a Jew, because, obviously, they were not picked today. There is also no problem of having been brought from outside the החום, because we can assume that they were brought for the non-Jews, who were the majority of the residents. However, once he saw that they would bring more turnips specifically for the Jews he said it was אסור אסור.

הנהו בני גננא דגזו להו אסא ביו"ט שני –
הנהו בני גננא דגזו להו אסא ביו"ט שני –
Non-Jews cut some הדסים for Jews on the second day of סים, and רבינא held that the ישראל may benefit from it immediately after יום טוב, because there is no need to wait בכדי שיעשו on the second day of יום טוב, since it is only מדרבנן.
מדרבנן disagreed, because he holds that one must wait בכדי שיעשו ביישיעשו.











4 The Gemara now returns to the Mishnah on the previous Daf.

רבי דוסא בן הרכינס says that on דאש השנה the האט should mention ראש each day with the condition that it is actually ראש חדש. The Nusach is;

- החליצנו השם אלקינו את יום ראש החדש הזה אם היום אם למחר Strengthen us on this day of Rosh Chodesh, whether it is today or tomorrow.

- ולא הודו לו חכמים

The חכמים, who the Gemara identifies as רבי יוסי, disagree.



The Gemara relates - רבה asked אבר:
הובה מהו להזכיר של ראש חדש בראש השנה –
Do we mention ר"ח in the מחלוקת רבי דוסא ורבנן of מחלוקת רבי דוסא ורבנן in our מחלוקת רבי דוסא ורבנן.

the רב הונא of רב הונא held that all agree that we mention ראש

The מחלוקת is only whether we also mention the stipulation אם היום אם היום אם למחר.

The same מחלוקת appears in a ברייתא about mentioning this stipulation on a regular ר"ח. Without the ברייתא one might have thought that we would be more averse to mentioning any sort of condition on ראש השנה, since it may cause people to disrespect the קום טוב of יום טוב which is אסור במלאכה, as opposed to אסור במלאכה.

As part of this discussion the Gemara mentions differing opinions and various versions of תפילת שמנה עשרה.
We know that on יום טוב we recite 7 ברכות.
ברכות - שלש ראשונות ושלש אחרונות

The first and last 3 ברכות שאונה are the same as on the weekdays - and the אברכה אמצעית, which is also referred to as קדושת היום - where we mention the order of the day. In the מלכיות זכרונות זכרונות we have 3 middle Brachos - שופרות וסף, שופרות היום, for a total of 9.

Now, if יום טוי or ראש השנה fall on a חבת, the חבת מs part of the middle בית הלל as part of the middle בית הלל hold that we recite a separate Brocho for חבת. Therefore, according to ברכות שמאי we have 8 or 10 ברכות בית שמאי בית שמאי שמאי בית מבסרלופט, according to שמאי שמאי we recite 8 ברכות שמאי we recite 8 שמאי

Now, according to בית שמאי - who hold that each special occasion warrants its own ברכה - one says ten שמונה עשרה - one says ten מוסף שמונה עשרה in the הברכות when ה"ה falls on שבת, and not an additional ברכות, ראש חדש for a total of 11 ברכות.







Dedicated By: _____



This clearly indicates that we do NOT mention ראש חדש on ראש השנה.

The גמרא indeed concludes that although in the בית המקדש separate קרבנות מוסף were brought for ראש חדש and for ארש השנה מוסף were brought for ראש השנה השנה העדש because, בירון אחד עולה לכאן ולכאן –

As Rashi explains, את יום הזכרון את refers to both, because this term is found in the תורה regarding Rosh Hashonoh - זכרון - and regarding Rosh Chodesh - והיו לכם לזכרון.



פוכולל עצמו תנאי היא **8** –

Regarding אבת ראש חודש, according to בית הלל, there is a שבת חסר מחלוקת תנאים. שבת חסר מחלוקת תנאים. שבת חסר מאם מחלוקת הנאים שבת of where we mention אליעזר and the אקמא both say that in ברכה מבר יש ערבית שחרית ומנחה it is not included in the middle שברכה However, they disagree in which ברכה we do mention it. The אקמא says - בעבודה - in the Brachah of רצה, as is our custom.

רבי אליעזר says - בהודאה - in the Brachah of מודים, similar to על על.

In תפילת מוסף, Rosh Chodesh is indeed mentioned in the middle ברכה.

רעב"ג and ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה both say it is included in the middle שבת of שבת in all תפילות.

וכולל עצמו תנאי היא
שבת ראש חודש
בית הלל
בית הלל
שהואף מושלים:
שרבית שחרית ומנחה
ר' ישמעאל בנו של
רבי אליעור רבי אליעור ר' ישמעאל בנו של
ביבודה בהודאה ר' יוהנן בן ברוקה
רבי אופים בהודאה ר' יוהנן בן ברוקה
ביבודה בהודאה ר' יוהנן בן ברוקה
ביבודה בהודאה רבית שמילת מוסף
הפילת מוסף
ברכה Mentioned in
of all תפילות the middle

פרבה also asked רבה:

משכן

- מהו לומר זמן בראש השנה וביום הכיפורים

While we are certainly permitted to say a שהחיינו on a "מ and יוה"כ just like we say שהחיינו on a seasonal fruit, is there a חיוב - an OBLIGATION to say a יוה"כ on ה"כ מהח"כ מהחיינו on שהחיינו, or do we assume that since they are not רגלים there is no חייב to say ? He answered;

רגלים אלא בשלש רגלים אומר אין אומר תרוייהו דאמרי דאמרי דאמרי בשלש רגלים – We only say שלש רגלים on the שלש רגלים, but not.

The אמרא tries to prove that we DO say גמרא מהח שהחיינו מראש השנה וי based on יום כיפור's understanding of the פסוף: פסוף to mean that special mention should be made of the seven days of סח, the eight days of חטכות and also יום כיפור מחלות, ראש השנה מחלום.

The assumption is that this special recognition is a reference to the ברכה of יינו de ברכה!

Review

DafHachaim.org







The גמרא rejects the proof because it may be talking about מקדש ישראל – recognition of the day through the ברכה מקדש ישראל and NOT שהחיינו , and NOT שהחיינו

The גמרא discusses whether it is even possible that רי יהושע discusses whether it is even possible that שהריינו could have been referring to saying שהחיינו. After all, we only say יום טוב once each יום טוב and not on ALL the days of מוכות beautiful.

The Gemara answers, perhaps he meant you can say it on any of the days, if you hadn't said it yet, but certainly not on all the days. If it was not said on the first day of יום טוב you can still say it on חול המועד, because it does not have to be part of said יום אומרו אפילו בשוק המועד - As ימן אומרו אפילו בשוק - As ימן אומרו אפילו בשוק - זמן אומרו אפילו בשוק ווידיש - it can even be said in the marketplace.

Therefore, it can also be recited on יום כיפור when a כוס יין is obviously not available.

After bringing a story where רב חסדא said שהחיינו during קידוש on אהחיינו said גמרא, the אמרא concludes;

- והלכתא אומר זמן בראש השנה והיום הכיפורים

We do say שהחיינו even on ר"ה and יוה"כ - והלכתא זמן אומרו אפילו בשוק

We can say שהחיינו without a cup of wine.





